

ÍNDEX

RESUM PER CAPÍTOLS.....	pàgs.: 1-13
Del bon compte Guillem de Varoic.....	pàg.: 1
Tirant i l'ermità.....	pàg.: 1
Les cavalleries de Tirant a Anglaterra.....	pàg.: 2
El combat amb el senyor de les Vilesermes(.....)	pàg.: 2
L'ordre de la Garrotera.....	pàg.: 3
Tirant a Sicília i a Rodes.....	pàg.: 3
Felip i les llesques de pa.....	pàg.: 3
Tirant fa cremar la nau dels genovesos a(.....)	pàg.: 4
Felip i els dos llits.....	pàg.:4
Tirant a l'Imperi Grec.....	pàg.:4
Tirant és ferit d'amor per una fletxa que li va disparar(.....)	pàg.: 5
Tirant declara el seu amor a Carmesina amb l'ajut d'un(.....)	pàg.: 5
Tirant al camp de batalla.....	pàg.: 6
La gran batalla campal contra els turcs.....	pàgs.: 6 i 7
Al castell de Maleví.....	pàg.: 7
El somni fingit de Plaerdemavida.....	pàg.: 7
La gran batalla naval contra els turcs.....	pàg.: 8
Treves. Festes a Constantinoble.....	pàg.: 8
Jocs amorosos entre Tirant i Carmesina.....	pàg.: 9
La burla que l'Emperadriu va fer a Tirant.....	pàg.: 9
Tirant és convidat per Plaerdemavida a contemplar(.....)	pàg.: 10
Tirant comparteix llit amb la Princesa.....	pàg.: 10
Rates a palau.....	pàg.: 10

Tirant, ànima en pena.....	pàg.: 11
Els amors d'Hipòlit i l'Emperadriu.....	pàg.: 11
La ficció maliciosa de la Viuda Reposada.....	pàg.: 12
Tirant al nord d'Àfrica.....	pàg.: 12
L'aventura i la bona aventura del cavaller Espèrcius.....	pàgs.: 12 i 13
Tirant allibera l'Imperi Grec.....	pàg.: 13
Mort de Tirant i Carmesina.....	pàg.: 13
ANÀLISI D'UNA PÀGINA WEB.....	pàg.: 14

RESUM PER CAPÍTOLS

Del bon compte Guillem de Varoic

El compte Guillem vivia a Varoic (Anglaterra). De jove va ser un excel·lent cavaller i va dedicar tota la seva vida a les justes, als torneigs i a la guerra. De gran va decidir deixar les armes i peregrinar a la Ciutat Santa (Jerusalem) per obtenir el perdó per tots els pecats comesos. A la tornada es va apear a Venècia i va fer que s'extengués el rumor de que ell havia mort. No va tardar en arribar aquest rumor a Varoic. Més endavant va tornar a Varoic però d'incògnit, ja que volia acabar allà els seus últims dies de vida. Els moros estaven envaint l'illa d'Anglaterra comandats per el rei de la Gran Canària. El feble rei Anglès, desesperat vahaaber de buscar refugi a Gal·les. Una doncella li recomanà que nombrès capità dels seus exèrcits al primer ermità que veiès. Va coincidir que era Guillem de Varoic a qui van nombrar. Amb magranes de calç viva va provocar un gran incendi al camp dels enemics guanyant, així, la batalla.

Guillem es va identificar a la seva esposa i als seus homes, però es va estimar mantenir-se'n en l'anonimat i mantenir una vida ermitana.

Tirant i l'ermità

Al cap d'un temps el rei d'Anglaterra va convocar justes i torneigs per a celebrar el seu matrimoni. Un gentil bretó, juntament amb altres joves van decidir acudir-hi per rebre l'ordre de caballeria. De camí a Londres, el jove bretó es va extraviar i va anar a parar al bell paratge on vivia l'ermità Guillem de Varoic. El jove es va donar a conèixer com Tirant lo Blanc, fill del senyor de la Marca de Tirània i de Blanca, una filla del duc de Bretanya. Conversant, Guillem es va adonar que aquest jove no tenia ni idea del que era la caballeria. Va decidir donar-li doctrina a canvi de que un cop acabades les festes tornès a visitar-lo per explicar-li els bons fets d'armes que hi haguessin fet.

Les cavalleries de Tirant a Anglaterra

Tirant, ja sigui per vergonya o per humilitat, no va prendre la paraula de Guillem, però va encomanar al seu cosí Diafebus per a que reportés les festes londinenques. Li va explicar com va ser el seu primer combat a cavall, com havia fet el seu primer combat a peu amb el senyor de Muntalt i el seu primer combat per cortesia, pel servei d'una dama.

El combat amb el senyor de les Vilersemes pel fermall de la bella Agnès

Els reis eren a prop del riu i prop seu hi havia una parenta de la reina, filla del duc de Berri anomenada la bella Agnès. Tirant, en veure la seva bellesa i d'altres qualitats, es va agenoiar davant seu i li va demanar el seu fermall, el qual, per descordar-lo li havia de tocar els pits, ja que era cordat amb el seu vestit.

Al dia següent, mentre el Rei era a missa, va arribar un cavaller francès, el senyor de les Vilersemes que, molt gelós, li va dir que de grat o per força li havia de donar el fermall, que ell havia destinat tota la seva cortejant-la i que llavors li pertanyia. Van entrar en discussió i hi va haver baralla civil. Va arribar la Reina i els va separar. Tirant i el senyor de les Vilersemes es van reptar, amb lletres de batalla i a mort. Juntament amb el rei d'armes van anar a buscar totes les armes necessàries i el material requirit. Van començar a discutir a causa de qui agafava primer les armes, finalment el jutge ho va triar a shorts. Va començar la baralla, va ser molt intensa i tots dos van perdre molta sang. Hi va haver un moment en què les ganivetades van ser tan seguides que tots dos van acabar a terra moribunds. El jutge ja els creia per morts i va anar a dir-hi al Rei, però Tirant es va recuperar gràcies a les atencions de la bella Agnès.

Tirant va anar a Anglaterra d'incògnit. Els reis de Frisa i d'Apol·lònia i els ducs de Baviera i de Borgonya, desitjosos de baralla van acabar morts en mans de Tirant. Es va escampar tan lluny la seva fama que una dama, a Escòcia, va obligar al seu enamorat cavaller, anomenat Vilafermosa, a entrar en combat amb ell, si no no li dirigiria mai més la paraula. La notícia va arribar a orelles del cavaller Kirielleison de Muntalbà, que va decidir venjar la mort del senyor, el rei de Frisa. Va anar abans a veure la tomba del seu senyor. Fou tal l'ira que va agafar que li va esclatar el fel i va morir. El seu germà Tomàs de Muntalbà volia lluitar per ell. Tirant el va vencer, i l'extranger superbiós va haver de suportar la humiliació pública de la retractació. Els jutges el van declarar deslleial, perquè en no guanyar, era ell que havia fet perjur. Prengué l'habit de franciscà. Tirant havia estat el millor cavaller de les festes.

L'ordre de la Garrotera

Era un ordre de cavalleria. El Rei va fer contruir un monestir en el qual hi havien d'haver vint-i-sis cadires, una per a cada cavaller. Tenien unes regles concretes que, si no es complien serien castigades severament pel seu rei d'armes.

Tirant a Sicília i a Rodes

Tirant, Diafebus i els altres cavallers s'acomiaten de l'ermità i s'en van a Nantes on els rep el duc de Bretanya. Rodes és una illa protegida per els cavallers de l'ordre de Sant Joan de Jerusalem.

El soldà d'Alcaire (el Caire) va anar amb un estol per atacar l'illa. Uns traidors genovesos s'havien encarregat d'inutilitzar les balles dels cavallers cristians. Una dama de l'illa es va assabentar de la traïció. La dama, fidel a Rodes va explicar a Simó de Far, cavaller de l'ordre de Sant Joan. Va anar corrents a dir-ho al Mestre de Rodes i encara van ser a temps per a reparar-les.

Tirant va comprar una nau i amb uns quants mariners va anar a socorrer Rodes. Lataquefaràs, un espavilat mariner va protegir la nau contra qualsevol atac enemic molt bé i va ruixar els moros amb oli bullent. La única nau cristiana va sortir airosa de l'atac naval. Però més moros i genovesos surten a l'encalç de Tirant i els seus homes tot al llarg de la costa de Barbària i al nord d'Àfrica sempre lluitant sense parar. Aconsegueixen arribar a Palerm i aprofitar-se de blar. Ara son a Sicília on Ricomana, la filla del Rei, s'enamora de Felip.

Felip i les llesques de pa

L'infanta havia ordenat que els Reis, Felip i ella mengessin a na taula més elavada dels altres i que el duc de Messina i Tirant i tots els altres comptes i varons i l'altra gent, mengessin més baix que la taula del Rei.

Al matí, Felip i Tirant i tots els seus homes es van vestir com millor van poder. L'Infanta feia veure que li agradava Felip pel què Tirant estava tot atent per a que gens sortís malament i els deixés en ridícul. Van asseure tots a taula quan van passar el pa, cap va agafar llesques, quan va arribar a Felip va començar a agafar llesques i a preparar-les, fins a un total de dotze. L'Infanta i tots van començar a riure i a fer burla. De sobte, va sortir Tirant i va posar un ducat a cada yesca i va dir que eren per a entregar als pobres, que era una tradició cristiana i tots van parar de riure, tots es van quedar bocabadats.

Tirant fa cremar la nau del capità dels genovesos a un espavilat mariner

Un espavilat mariner va oferir de cremar la nau dels genovesos a Tirant, ja que aquesta era la nau que més a prop era de terra. A canvi Tirant li va oferir diners.

Ho va aconseguir i Tirant li va donar tres mil ducats i una roba de seda folrada de marts i un gipó de brocat.

El Mestre va creure que l'incendi l'havia fet Tirant per un comentari que va fer anteriorment sobre fer una mica de lluminària entre les naus dels genovesos.

Felip i els dos llits

Felip tenia la mitja trencada i va demanar agulla i fil. La infanta, que ho veia tot des de l'altra habitació i es va adonar i li va donar agulla i fil al patge. Va clavar l'agulla al llit ov volia dormir, que era el llit més senzill dels dos. Després va manar a dormir als patges quan va decidir cosir la mitja. No trobava l'agulla, va desfer el llit buscant-la però no la va trobari, per no tornar a fer-la es va anar a dormir al llit gran. L'infanta es va adonar de tot i va pensar que això ho feia perquè prové d'una família reial i que despreciava el llit rústic ja que prové d'una família de gran linatge. Finalment tots dos es van acabar casant.

Tirant a l'Imperi Grec

El nou Soldà d'Alcaire i el Gran Turc han atacat l'Imperi grec i han pres moltes terres, viles i castells. L'emperador de Constantinoble, preocupat, envia una carta al Rei de Sicília, a la cort del qual sap que es troba Tirant lo Blanc, preguntant la seva ajuda per a aturar l'amença turca. No ho va dubtar i va anar amb els seus familiars i amics a Constantinoble. Tirant és nomenat Capità dels exèrcits grecs. Es van trobar amb que les dones eren tot prístones i ploroses i amb hàbit de dol a una cambra on no hi entrava la claror, a causa de la mort de l'hereu de l'imperi. Com que Tirant era el Capità va obligar a obrir totes les finestres i que les dones s'animessin. No van tadrar en intercanviar-se els papers i Tirant es va posar trist i melancòlic.

Tirant és ferit d'amor per una fletxa que li va disparar le deessa Venus

Tirant està enamorat de Carmesina, la nova Princesa, filla de l'actual Emperador. Quan és l'hora de dinar, Tirant s'envà cap a la seva habitació i s'estira al llit. Aviat arriben a dir-li si volia menjar i ell diu que no. En veure aquesta actitud, Diafebus acudeix a veure què li passa. Ell diu que és mal de cap però Diafebus no s'ho creu i li segueix preguntant i, plorant, Tirant li confessa que està enamorat de Carmesina. D'altra banda, Diafebus parla amb Carmesina i aquesta confessa el seu enamorament, més d'oïdes que de vista, a la seva cosina Estefanía.

El consell de varons inicia conflictes i sedicions perquè hi ha cavallers partidaris que el duc de Macedonia (el que va matar el Príncep) fos el Capità. Però l'Emperador i la Princesa son partidaris de Tirant. A més, la Princesa adverteix Tirant que es guardi del traïdor duc de Macedonia.

Tirant declara el seu amor a Carmesina amb l'ajut d'un mirall

Carmesina mana a Diafebus que digui a tirant què després de menjar vol parlar amb ell. Tirant, veient el què passa, compra un mirall vell. Quan va acabar el ball van anar a parlar al costat d'una finestra i Tirant li confessa que està enamorat. Carmesina, en preguntar-li que de qui, aquest treu de la màniga i li diu que és la que surt a l'imatge. Ella s'esperava veure una dona dibuixada però no veu res que no sigui la seva cara. Malgrat que li havia agradat la feta, Carmesina reprèn durament Tirant per l'osadia que havia tingut i ell es va anar trist i compungit. Ella es dol d'haber-ho reganyat tant i es pensa que vol suïcidar-se. Per això envia a Estefanía per a evitar-ho. En adonar-se'n del seu retràs va anar ella personalment amb Plaerdemavida, una de les seves doncelles, i es van adonar de que no tenia previst fer això.

Els turcs provoquen moltes destroces a causa de l'iniptitud militar del duc de Macedonia. L'Emperador proposa el consell d'enviar Carmesina a Hongria amb la seva germana Isabel per, si cau l'Imperi que es conservés l'hereva, però la Princesa s'oposa. Carmesina dona la seva camisa Tirant, el qual vestirà al camp de batalla.

Tirant al camp de batalla

Tirant aconsegueix una ràpida victòria contra els turcs. El duc de Macedonia no se'n alegra gens, però si que s'alegren per endur-se'n el botí del camp dels enemics, que roben vilment i injustament, ja que el triomf ha estat de Tirant i els seus homes.

Vista la derrota, el Soldà demana treves a Tirant a través d'una carta que porta el savi Abdak·la Salomó. El duc de Macedonia vol la treva però Tirant no ja que pensa què és una tàctica dels turcs per rearmar-se.

Torna a començar la batalla al costat del castell de Maleví, el fill del senyor del qual és Hipòlit. Tirant empra la tàctica d'irritar i cansar els enemics. Al camp de batalla, els turcs es veuen acorralats i decideixen què l'única solució és matar Tirant. Mira de fer-ho el Rei d'Egipte en combat cos a cos, si no ho aconsegüés, aleshores ho farien a traïció, disparant fletxes i dards des de lluny. Ciprés de Partenó, un servent cristià dels turcs, decideix actuar com espia per als grecs. Durant l'estància de Diafebus a Constantinoble, ell i Estefanía es juren amor etern.

En veure la lletra de batalla es reuneix el consell i surten totes les enveges i els odis del duc de Macedonia a Tirant. El duc de Macedonia commina Tirant a depositar el bastó de la capitania i Tirant l'acusa públicament el duc d'haber matat el fill de l'Emperador. L'Emperador es veu obligat a anar al camp de batalla i venen amb ell Carmesina i Estefanía amb un exèrcit de dones i més gent d'armes comandats pel senyor de la Pantalanea. Els reforços venen de Sicília, de Felip de Ricomana ja que son reis. Hi ha tanta gent al front que és imminent la gran batalla contra els turcs.

La gran batalla campal contra els turcs

Hia havia moltíssima gent als dos bàndols. Els turcs, fins i tot, tenien quatre-centes bombarderes amb les quals pensaven matar al menys, set-centes persones. El Rei d'Egipte, mitjançant un trompeter, va amenaçar Tirant.

L'esquadra de Tirant es va desplaçar a la muntanya on era Diafebus i, quan els turcs pensaven que

havien fugit, Tirant va anar enviant tropes seves, del seu germà i de més per, així, aconseguir més mortandat. Tirant va tornar a atacar, anava de lloc en lloc i ajudava allà on hi feia falta. El rei d'Egipte, d'Àfrica i de Capadòcia van veure que tirant combatia tan bravamment que es van sortir una mica de la baralla i van enganxar Tirant i el van ferir i va caure a terra. Hipòlit i Pirimus ho van veure i, així, van poder donar fe dels fets. El rei d'Àfrica va donar-li amb l'espasa en l'esquena al duc de Macedònia i el va matar.

Tirant era mal ferit, quan el rei d'Egipte anava per matar-lo, el senyor d'Agramunt el va ferir a la cuixa i va caure a terra. Va aconseguir apropar-se arrossegant-se per terra a Tirant i, amb una fletxa que es va trobar a terra va ferir Tirant a la galta i va perdre molta sang i li van caure quatre queixals. Tirant va sortir de la batalla gràcies a Hipòlit i va aconseguir matar el rei de Capadòcia.

Diefibus es va cabrear i va decidir atacar, quan el Soldà va veure que encara venia més gent es va desanimar i va decidir fugir abans que morir.

Tirant no va voler que ningú fes festa perquè Diafebus no el va fer cas i va evitar que sigues senyor de tot un Imperi.

Al castell de Maleví

Tirant va veure que Carmesina s'allotjava al castell de Maleví. Aquest li va demanar un salconduit com fan els presoners. La dida de la Princesa li explica que vol un salconduit d'amor. La Princesa no el vol atorgar el seu cos. Se celebren moltes festes pel nomenament de Diafebus com a Gran Conestable i com a comte de Sant Àngel. L'Emperador el volia per a Tirant però aquest es va negar. Carmesina havia d'abandonar Maleví i tornar a Constantinoble. Estefanía proposa que Tirant i Diafebus a la nit vagin a la cambra d'elles. El que succeeix ens ho explica Plaerdemavida que els va espiar.

El somni fingit de Plaerdemavida

Va contar que Estefanía va anar a la cambra de les doncelles amb una espelma encesa per veure si dormien. Després va entrar a la seva cambra i va agafar de la mà a Diafebus. Tirant agafava en braços Carmesina i li donava petons a la boca i pits, la va deixar al llit i van començar a parlar. Mes tard, li va començar a desfer en cordons els pits i la besava les mamelles. Després va posar la mà davall la falda per buscar les puces però ella no ho va consentir.

Plaerdemavida, dons, es va adonar del seu amor per Hipòlit. Quan ja arribava el matí, la Princesa va dir a Tirant que s'ananès per a què ningú els veiés. Tirant la va suplicar que li deixés sortir victoriós com el seu cos però ella no va voler.

L'Emperador abandona el castell i retorna a Constantinoble amb la seva filla i les altres doncelles. Tirant s'acomiada de Carmesina, la qual s'aixeca el vel i li diu: serà.

Els turcs s'han reforçat per mar reunint un gran estol sota l'almirallat del Gran Caramany i el rei de la sobirania Índia ajudats pels genovesos.

La gran batalla naval contra els turcs

Quan arriba a port, el Capità es troba totes les naus descarregades. Galançó, un espavilat mariner, li diu que hauria de trametre dues galeres en alta mar i que una seguís la nau del Gran Caramany i que obtingués la nau, que li donaria molta riquesa i honor. Va posar dins les dos galeres molta gent d'armes i ballesters. Les naus no eren molt grans però anaven ben armades de gent bona i destra. Van decidir col·locar moltes llums a les naus, fins un total de setanta-tres i, quan va ser de nit les van encendre totes

i els turcs van fugir pensant que hi havia moltíssimes naus. La galera de Caramany va fer la ruta de Xipre de tornada cap a Turquia, amb la galera dels homes de Tirant que els seguíen, ja que volien prendre terra als mars d'Alexandria.

Tirant, quan es va fer de dia no va veure cap de les naus però sí la de Caramany. Quan va ser migdia es va acostar i es van enfrontar l'una a l'altra. Va ser una batalla molt intensa i esgotadora. Llençaven moltes pedres els turcs i els homes del Capità es defensaven amb les ballestes. Finalitzada la primera batalla van descansar una hora per menjar i descansar una mica i després tornar-hi.

Els turcs llençaven molta calç i oli bullent i pega. No van parar dia i nit, va morir tanta gent i van trencar tantes fletxes, llacces i pasadons que la gent que queia dels vaixells no s'enfonsava en l'aigua.

En aquelles batalles Tirant va ser ferit en un braç amb un passador i a la cuixa amb una fletxa. El Gran Caramany en veure minvar la seva gent va agafar la seva filla i la va enganxar totes les joies, diners i roba i la va llençar al mar.

Treves. Festes a Constantinoble

Tirant arriba a Constantinoble amb el Gran Caramany i el rei de la sobirania Índia com a presoners i els fa ficar dins una gàbia.

La Viuda Reposada atén Tirant que està ferit i haurà de passar al llit alguns dies. No perquè li agradi l'infermeria si no perquè està enamorada de Tirant, fins i tot per intentar separar els joves enamorats i fer-se seu el Capità.

Abdal·là Salomó torna a Constantinoble amb una nova ambaixada del Soldà. Els turcs volen comprar, literalment a pes d'or, els dos presoners mitjançant treves de tres mesos.

Jocs amorosos entre Tirant i Carmesina

Tirant, de sobte, va entrar a la cambra de Carmesina i aquesta li reprèn i li diu que s'en vagi. Ell no la va fer cas, la va agafar i la va començar a donar petons als pits i a la cara. Carmesina se n'havia d'anar perquè l'Emperador la estava esperant. Les doncelles agafaven Tirant de les mans perquè, amb els seus jocs, no despenitès la Princesa. Llavor quan Carmesina s'anava, amb el peu va tocar sota la falda en lloc vedat i ella va sortir corrents. Tirant va fer brodar joies molt cares al lloc on hi havia tocat sota la falda.

Arriben a Constantinoble cavallers francesos, entre els quals hi ha el vescompte de Branches, cosí germà de Tirant.

La burla que l'Emperadriu va fer a Tirant

L'Emperadriu va veure que Tirant, després que van izar les veles, es va posar a una barca. Aquesta va dir a la seva filla i a les doncelles de gastar una broma a Tirant. Fer que un esclau moro fes com si cau a l'aigua i que li mulli la sabata on porta brodades les joies. Quan el moro va ser prop de terra, el moro va agafar Tirant al coll, en voler mullar-li el peu fent com si caïès, es va caure d'veritat a l'aigua i es va mullar tot sencer. Quan va veure que les dames feien molta rialla es va adonar que tot era una burla. Tirant va reprendre el moro però no el va fer res ja que ovejia l'Emperadriu.

Tirant, quan va veure que tots els seus parents feien vots pel seu amor, va agafar totes les joies de la sabata i les va donar al captiu moro juntament amb una rica capa que portava. Va anar a despullar-se i li va enviar tota la seva roba, fins la camisa, però no va voler donar-li ni la mitja ni la sabata.

Acabades les festes, l'Emperador torna la resposta als ambaixadors: la seva filla no es casarà, de cap manera, amb un moro renegat. Tirant respira tranquil. Estefanía i Diafebus, finalment, es casen i esdevenen ducs de Macedònia. Aquests van intentar ajudar a reunir novament Tirant i Carmesina. Però és Plaerdemavida qui fa el pas definitiu.

Li porta, d'amagat, a la cambra de Carmesina mentre que aquesta es banya.

Tirant és convidat per Plaerdemavida a contemplar el bany de la Princesa

Tirant va entrar a la cambra de la mà de Plaerdemavida. El va ficar dins una caixa amb un forat per respirar. Aquesta estava junt on hi havien preparat el bany a la Princesa.

L'Emperador, quan va acabar de sopar i dansa es va anar a la seva cambra i totes les doncelles van deixar sola a Plaerdemavida amb la Princesa i amb les doncelles que l'ajudarien. Plaerdemavida va deixar dins la caixa una sabana i la va deixar, de pas, una mica oberta per a que Tirant la veiés.

La Princesa es va començar a despullar i Plaerdemavida la tocava dient que ho feia en nom de Tirant. La Princesa va dir que Plaerdemavida es fiqués amb ella al bany i aquesta li respongué aue amb una condició: que comparteixi llit amb Tirant durant una hora. Finalment, Plaerdemavida va entrar tota nua amb unes mitges i un barret dins del bany. Quan van acabar de banyar-se es va anar a la seva cambra al llit per dormir.

Totes les doncelles menys dos van anar a dormir. Plaerdemavida va anar silenciosament a treure Tirant de la caixa i el va fer despullar, li tremolava tot el cos. Aquesta introdueix Tirant al llit de la Princesa mentre aquesta dorm.

Tirant comparteix llit amb la Princesa

Es va ficar i Plaerdemavida també entre els dos. Ell va començar a tocar-la i quan aquesta es despertava avisava a Tirant i Plaerdemavida la deia que ella estava allà en nom de Tirant i que l'agradava tocar-la després de sortir del bany.

Tirant es va anar corrents per una finestra cap a l'hort, amb l'ajut d'una corda que Plaerdemavida havia col·locat, a causa de l'escàndol que s'havia format en despertar-se la Princesa. La corda no arribava a terra i en la caiguda es va trencar una cama.

Rates a palau

En sentir aquest escàndol, l'Emperadriu i les doncelles van entrar a la cambra de la Princesa i li van demanar explicacions. Ella va dir que hi havia una rata al seu llit i que per això va cridar. Ràpidament, Plaerdemavida va treure la corda de la finestra perquè l'Emperador també s'havia despertat i l'estava buscant per tota la cambra.

Finalment, Tirant va ser rescatat de l'hort per Hipòlit i el vescompte de Branches, després de misterioses confusions.

Tirant, ànima en pena

El vescompte i Hipòlit van anar a veure què pasava. Van quedar en que el vescompte anés per la porta gran i que Hipòlit per la porta de l'hort. En anar-hi va sentir una veu plorosa com d'una dona o doncella i va anar a dir al vescompte que no era el seu senyor Tirant. Van decidir anar-hi a l'hort a ajudar la dona que feia aquests crits. Van donar cops forts d'espatlles i la porta es va obrir. Hipòlit es

va apropar i va descobrir que era Tirant. El vescompte, per por, no va voler apropar-s'hi. Quan van saber, finalment amb certesa, que es tractava de Tirant el van ajudar a sortir de l'hort. Tirant sentia un dolor tan fort que volia l'ajut d'un metge, però sense que s'assabentès l'Emperador. Hipòlit va suggerir que anès als estables de Bellestar i agafés un dels seus cavalls i digués que s'ha caigut. Perquè aquella lesió no es podia amagar amb l'enrenou que hi havia a palau.

L'Emperador requereix la presència de Tirant al camp de batalla i, amb Hipòlit i un metge que ha subornat viatja en una caixa i en andes. Diafebus no s'està de tallar el coll al metge que ha consentit un tal viatge. Tirant torna a Constantinoble i Hipòlit i l'Emperadriu intercanvien cartes d'amor.

Els amors d'Hipòlit i l'Emperadriu

L'Emperadriu va fer redecorar i perfumar la seva cambra als cambrers perquè eia que volia donar una sorpresa a l'Emperador. Quan van acabar de sopar l'Emperadriu es va retirar al llit perquè es trobava malament. Eliseu va demanar ajuda a un metge sense que l'Emperador se n'assabentés a petició de l'Emperadriu.

Quan era a la cambra i totes les doncelles eren al llit, l'Emperadriu va entrar dins el seu recambró on estava Hipòlit i van entrar junts a la cambra. Al dia següent, eliseu va entrar a la cambra i va veure a un home amb la mamella de l'Emperadriu a la boca d'aquest. Però no va cridar ni va dir res. Quan es va apropar a la cambra l'Emperador, Eliseu va entrar a la cambra per advertir-la. L'Emperadriu va pregar Hipòlit que fugís pel recambró i que salvés la seva vida.

Finalment l'Emperador i els metges van entrar a la cambra i es van acostar al llit preguntant-li per la seva malaltia. Ella els va dir que quasi- bé no ha dormit res en tota la nit. Els metges van recomanar l'Emperador de deixar-la sola al seu llit i s'en van anar. Hipòlit va passar quinze dies d'incògnit a la cambra de l'Emperadriu. Tirant ja és recuperat del tot. Carmesina agafa Tirant de la mà i pronuncia les paraules que segellen el matrimoni. Tirant i Carmesina s'han casat en secret. La Viuda Reposada duu a terme la seva darrera astúcia per a separar els enamorats.

La ficció maliciosa de la Viuda Reposada

La viuda va manar que, amb l'ajut d'una escala, Tirant pujés a la finestra de la Princesa per observar-la i, amb l'ajut de miralls, també s'enterava la Viuda. Aquesta va anar a la cambra de la Princesa per dir-li que no dormís que que li sentaria mal i que obrin les finestres per a que ella no dormi. Ho havien preparat per a que la Princesa baixés a l'hort amb les seves doncelles. Plaerdemavida portava una careta d'hortolà moro. Tirant es va pensar que era ell perquè es va posar a cavar amb una aixada. Es va apropar el suposat moro a la Princesa i va començar a tocar-la i a besar-la les mamelles i a fer-li declaracions d'amor. Tirant, va veure que la seva dona l'enganyava amb l'hortolà, i que a més és negre.

La viuda va voler aprofitar la situació, però Tirant va fugir i va matar l'hortolà negre Lauseta.

Tirant al nord d'Àfrica

Els turcs han tornat a l'ofensiva i Tirant ha de partir sense tardança cap al camp de batalla. Ja, després del què havia pasta, no tenia motius per endarrerir el seu viatge. Les naus eren al port de Constantinoble i Tirant rep a bord la visita de Plaerdemavida que vol explicar-li les maquinacions de la Viuda Reposada i vol reconciliar els enamorats. Mentrestant Hipòlit busca la disfressa de l'hortolà negre. Amb la forta mar que hi ha, la nau va a la deriva i naufraguen a les costes de Barbària. Es van salvar Plaerdemavida, Tirant i un mariner. Ràpidament un vell moro acull Plaerdemavida a casa amb la seva filla a Rafal, proper a Tunis.

Tirant rep notícia de la greu situació que pateís el seu poble i també de Carmesina. Tirant es disposa a aplegar un important estol a la ciutat de Conestina per eliminar definitivament els turcs.

L'aventura i la bona aventura del cavaller Espèrcius

Des d'aquí ell es va dirigir cap al canal de Romania, però el va agafar una forta tempesta que el va llançar a l'illa del Lango. La galera va xocar contra les roques i va desaparèixer tota la tripulació, exceptuant el cavaller Espèrcius i deu dels seus homes.

Espèrcius va acabar sense sentits quan, de sobte, una bellíssima dona i donava petons per què es recuperès. Quan va retomar els sentits, aquesta el va portar a una cova on tenia una cambra per al seu servei on hi havia molts tresors i s'els va oferir juntament amb la seva persona. Ell va començar a donar petons i la va posar al llit. És aquí on es van donar les últimes fites d'amor. Es van casar i van viure com a senyors de l'illa i van tenir fills i filles i van viure tranquil·lament.

Tirant allibera l'Imperi Grec

Quan l'estolancora al port de Troia, Tirant envia un missatge a Constantinoble avisant de la seva arribada. La Viuda Reposada, en sentir la notícia, pren un verí i mor. Els turcs, abans de suïcidar-se com la Viuda, per el gran estol que havia aconseguit Tirant van demanar la pau definitiva a cent anys. L'Emperador no sap que fer i reclama a Tirant a constantinoble. Aquest va veure a Plaerdamevida que ja feia dies que era allà. Aquesta li ajuda a pujar al llit de Carmesina i consumen finalment el matrimoni. L'Emperador accepta la pau a cent anys a canvi de què el Soldà i el Gran Turc siguin presoners dels cristians i que els seus homes es desarmen. Aquests ho accepten perquè això es millor que morir a mans del Capità dels grecs. Tirant entra triomfant a constantinoble i l'Emperador li concedeix el títol de Cèsar de l'Imperi i la mà de Carmesina.

Mort de Tirant i Carmesina

Com que a l'Imperi Grec encara hi ha moltes ciutats i viles en mans dels turcs, Tirant emprèn una ofensiva per alliberar-les. A més cal rescatar Diafebus que es troba assetjat per l'enemic i ho duu a bon terme.

De sobte, a Adrianòpolis, agafa una pulmonia i veu venir la seva mort. Però abans es confessa i fa testament a favor d'Hipòlit i escriu una carta a Carmesina. Finalment mor de camí a Constantinoble. L'Emperador no pot resistir el trasbals de la seva filla i mor. Carmesina, en veure la mort del seu marit abocada sobre el cadàver, amb innombrables làgrimes i dolorosos planys sent que també ha arribat l'hora final. Confessa públicament els seus pecats i fa testament a favor de la seva mare. Carmesina mor sobre el cos de Tirant. L'Imperi continua en mans de l'Emperadriu i d'Hipòlit que, amb el vist i plau del consell es casen. Al cap de tres anys l'Emperadriu mor i Hipòlit es casa amb la filla del rei d'Anglaterra. El primogènit del nou matrimoni esdevé un excel·lent cavaller.

ANÀLISI D'UNA PÀGINA WEB:

<http://www.upv.es/tirant/dossiers/novela/>

Quins i quan han fet la pàgina web?

L'equip de treball està format per Coordinadora i Redactora Dolors Munar i Ara. Els tècnics informàtics Carles Nàcher i Carull, Rafael Puchades i Marqués, daniel Mollà i Calatayud.

La realització de la introducció ha sigut construïda per Antoni Martinez i ernat.

Com està organitzada?

Hi ha set apartats. El primer és el de la introducció, on ens parla de quan s'ha escrit la novel·la i una mica de que tracta. Després un altre apartat que es diu: Els orígens de la novel·la, on ens parla de l Romà cortès al segle XII i dels Lais. Altra apartat seria el de Característiques de la novel·la caballeresca, on explica què és la novel·la caballeresca, d'on sorgeix quan.

La novel·la caballeresca e catala: Curial e Güelfa i Tirant lo Blanc, en aquest apartat ens fa una introducció al que seria la novel·la caballeresca catalana en aquesta època.

Un altre apartat que es diu Tirant lo Blanc, té varis subapartats.

- Biografia: on parla de la vida de Tirant.
- Humor i ironia
- Amor i erotisme: les seves andances amb Carmesina i altres.
- Caballeria: parla de les seves victòries al camp de batalla.
- Versemblança i realitat
- Estil
- Comprendre de tots els sabers

Altres apartats del menú principal seria el de la guia bibliogràfica, on venen tots els llibres que s'han agafat per ajudar a resumir l'edició del llibre de Tirant lo Blanc reduïda. Després venen els crèdits on ve l'equip de treball en l'edició de la pàgina web.